

Ontwerp Projectplan Waterwet / documentnr AMMD-001028

Toelichting Ontgrondingsbesluit – 17.01.2019:

ONTGRONDING Raad van State 31 januari 2019:

Raad van State – 1ste zitting voorlopige voorziening 19 februari 2019 – 11.00

Hoogedelgestrengte Vrouwe / Heer

Verweerders en HHNK veronderstellen alsof het vanzelfsprekend is, dat de Raad van State vóór 1 juli uitspraak doet, zodat de Alliantie kan beginnen met de versterking. Echter, **die versterking betekent niet de versterking van de bestaande dijk maar van een nagenoeg nieuwe dijk**, aangezien de bestaande dijk voor 75 tot 100% wordt afgegraven. De beslissing tot afgraven is een rechtstreeks gevolg van de keus voor oeverdijken en meekoppelprojecten -- in tegenspraak met de opdracht uit 2006. cf. Beroep 8--9 Abassin Nessar. *Het werk aan de toegangseuilen en bijbehorende loswallen is derhalve onlosmakelijk verbonden met de geplande Versterking.*

Wegens het niet nakomen van de oorspronkelijke opdracht tot versterking van de *bestaande* monumentale dijk in 2006, heb ik een zienswijze 00.91 ingediend, en wegens het volledig negeren van de zienswijze zowel Beroep als Voorlopige Voorziening aangevraagd.

Alles dat zonder noodzaak en derhalve onnodig in strijd is met het behoud van de bestaande monumentale dijk, valt onder dit Beroep én Voorlopige Voorziening. Voorlopige Voorziening bepleit de wenselijkheid en mogelijkheid van uitstel op grond van argumenten die voor zichzelf spreken, en intrinsiek verbonden zijn met het Beroepschrift.

Beroep en Voorlopige Voorziening zijn geen optelsom van deelaspecten, maar presenteren een visie waarin toekomstige generaties en veertig generaties uit het verleden in het hier-en-nu samenvallen.

Verweerders en HHNK stellen dat het verzoek van St. Zuyderzeedijk en ondergetekende zich niet richten tegen de ontgrondingsvergunning. 2/3

Want, zo redeneert men, er wordt om uitstel gevraagd in de V.V.: (ik citeer) *op grond van het beroep en de visie van de heer Spaargaren. Kortom, het verzoek noch het beroep zijn – concreet - gericht tegen de ontgrondingsvergunning, om te eindigen: En dat is, logisch, want ook de zienswijze van de heer Elders was uitsluitend gericht tegen het Projectplan.*

De term ‘logisch’ in deze redenatie is van iedere logica gespeend:

1. Er is sprake van een *als - dan* argumentatie: *zonder* vaargeuilen en loswallen, *geen* versterking. Beiden zijn logischerwijs gekoppeld, want ‘als’ is een *noodzakelijke* voorwaarde voor ‘dan’; ‘zonder’ voor ‘geen’.

2. De noodzakelijke voorwaarde impliceert een *empirische* relatie tussen Versterking en Ontgrondingsvergunning die niet los van elkaar te begrijpen zijn. Ergo, wat de een raakt, raakt ook de ander. Men kan niet ongestraft de ontgrondingsvergunning ontkoppelen van het *project Versterking*.

Verweerders beweren vervolgens dat ik geen zienswijze heb ingediend tegen het ontgrondingsbesluit dat dateert van 1 oktober 2018.

Mijn vraag aan verweerders: *Naar welke zienswijze verwijst u?*

Is dat de zienswijze, waarvan Provincie Noord-Holland de ontvangst bevestigde op 25 januari 2018, terwijl de ontgrondingsvergunning dateert van 1 oktober 2018?

Of bedoelen verweerders dat mijn recente zienswijze d.d. 26 december 2018 *geen vermelding* bevat van de ontgrondingsvergunning? Zo nee, wat dan wel? Zo ja, dan heeft verweerder mijn zienswijze niet goed gelezen of niet begrepen. [Ik citeer] *Mede voor de nieuwe generatie stel ik beroep in tegen de gecoördineerd genomen en bekendgemaakte besluiten voor de versterking van de Markermeerdijken, waaronder (6) de ontgrondingsvergunning van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, inclusief **url** van de besluiten.*

Vervolgens beweren Verweerders en HHNK op p.3:

1. ik zou geen zienswijze hebben ingediend tegen de ontgroning, maar het tegendeel is het geval: cf. Beroepschrift, p.1, ad 6. De ontgrondingsvergunning wordt onder (6) expliciet genoemd.
2. ...”er is geen enkele reden aan te nemen dat het besluit wordt vernietigd”...Hier gebruiken verweerders een tautologie, te definiëren als een uitspraak die per definitie waar is. Verweerders maken immers gebruik van een cirkelredenering ofwel schijngrond: *het bewijs is in zijn uitgangspunt verondersteld*. Verweerder laadt hier de schijn op zich plaats te nemen op de stoel van de voorzieningenrechter. Tot slot de opmerking: *Er heeft ook niemand anders beroep ingesteld tegen de ontgrondingsvergunning*. Deze zin komt uit het niets: een ‘*non-sequitur*’, ofwel *redenatie waar niets aan voorafgaat dat zo’n opmerking betekenis geeft*.
3. Verweerders en HHNK beschrijven vervolgens in een uitvoerige lamentatie hoe kostbaar uitstel zou kunnen zijn, terwijl hetzelfde HHNK bij herhaling naar de Raad van State verwees, mochten bewoners of deskundigen er anders over denken. Voor het eerst hoorde ik dit advies op 2 februari 2015 via een officiële woordvoerder die wees op de mogelijkheid in beroep te gaan bij de Raad van State, *want HHNK zou zijn koers niet wijzigen*. Hetzelfde gebeurde twee jaar later, 15 februari 2017. Dijkgraaf Luc Kohsiek en bestuursvoorzitter Cees Stam adviseerden *en plein public: Ga naar de Raad van State*. Dit vond plaats tijdens een betoging bij het hoofdkantoor van HHNK in Heerhugowaard. **HHNK heeft nooit serieus geparticipeerd**. Het was

steeds de keus tussen *assimileren, of Raad van State*. Nu is het zover. De *ontgrondingsvergunning roept meer vragen op dan hij beantwoordt*. Het is het laatste hoofdstuk in een lange rij besluiten, waarvan de noodzaak, laat staan de onvermijdelijkheid, niet is aangetoond. Deltares toonde in 2011/12 expliciet aan dat de bestaande dijk ruim 75% sterker was dan HHNK veronderstelde, en kennelijk niet wil(de) aanvaarden. HHNK had andere plannen dan het versterken van de bestaande dijk. Er zijn dus tal van zwaarwegende argumenten om het besluit tot versterking een half jaar uit te stellen om het actuele ontwerpplan te toetsen aan nieuwe inzichten, zodat én opdat ook de klimaatverandering kan worden meegewogen in de besluitvorming. **Dit is niet het geval in *Ontwerp Projectplan Waterwet***, een omissie die dringend aandacht verdient. *Op grond van Beroepschrift én Voorlopige Voorziening verzoek ik u om uitstel conform het voorstel van Ir. Frank Spaargaren aan de leden van de Vaste Commissie Infrastructuur en Milieu. Beroep en Voorlopige Voorziening zijn onlosmakelijk verbonden, aangezien geen enkel probleem kan worden opgelost vanuit het niveau, waaruit het ontstaan is.* Albert Einstein.

De vereiste veiligheid in Delta 2015 en vervolg-programma's, is identiek aan duurzaamheid in ecologische zin, niet alleen doordat de klimaatverandering dit vereist, maar evenzeer door de noodzaak de kwaliteit van water en land te verbeteren.

Een ecologisch wereldbeeld denkt cyclisch en spiraalsgewijs, in het besef dat de natuur ononderbroken in beweging is door permanente interacties tussen haar organismen onderling en in directe samenhang met de omgeving, *lokaal en kosmisch*.

*Mijn vraag aan de Verweerders en HHNK: heeft HHNK voldaan aan de verplichting uiterlijk 1 maand vóór aanvang/start ontgrondingswerkzaamheden het **Format Werkplan** aan te leveren? 44*

'Dit format is onderdeel van de vergunning', want *De werkzaamheden dienen uitsluitend overeenkomstig een goedgekeurd werkplan uitgevoerd te worden.* 45

De gevolgen van de ontgroning zijn velerlei en deels met vergaande, onvoorspelbare gevolgen:

“Als gevolg van de ontgroning zijn effecten te verwachten op de functies archeologie, cultuurhistorie en landschap. In het kader van onderhavige vergunningsaanvraag is uitgebreid onderzoek verricht naar cultuurhistorische/landschappelijke en archeologische waarden binnen het te ontgronden gebied (conform de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie, afgekort als KNA). Aan de hand van de conclusie van dit onderzoek zijn extra voorwaarden opgenomen in onderhavige beschikking.” 23-24

Onder 5.1.3: *Overwegingen t.a.v. de bescherming van het waterschapsbelang*, zegt het besluit:

“ Uit dit onderzoek is gebleken dat de toename van de stijghoogte in de Wadzandlaag een theoretische toename van de kweldruk in het achterland veroorzaakt. Deze verandering leidt niet tot nadelige effecten op de stabiliteit van de dijken. Evenmin zal er een negatief effect optreden naar omringend achterland. Alleen bij de toegangseu 5 is de dikte van de slecht doorlatende laag beperkt. Dit zou ertoe kunnen leiden dat bij ontgraving van de waterbodern, in potentie een verhoging van de stijghoogte in de watervoerende lagen ontstaat en daarmee een grotere kweldruk onder de dijk en in het achterland. In het achterland kan een kweltoename bij onvoldoende drainage leiden tot verhoging van de grondwaterstand.

Aangezien het afwegingskader van artikel 23, tweede lid van de Ontgrondingswet *alle* bij de ontgroning betrokken belangen omvat, is bij deze vergunningverlening ook het belang van het Hoogheernraadschap Hollands Noorderkwartier betrokken. “ 24

Het lidwoord ‘*alle*’ omvat dus niet alleen de belangen van HHNK maar letterlijk **alle belangen**, zoals verwoord in de ruim 150 zienswijzen, inclusief *de mijne in beide zienswijzen, Beroep en Voorlopige Voorziening*.

Dit geldt te meer, omdat Rijkswaterstaat Midden-Nederland rekening houdt met een termijn van vijf jaar en zes maanden: “Omdat onderhavige ontgrondingsvergunning tevens voorziet in het aanvullen van de toegangseu en niet enkel in het ontgraven hiervan...

Bevoegd gezag beoogt hiermee tevens voldoende tijd te geven indien de versterkingswerkzaamheden zullen uitlopen en de tijdelijke toegangseu langer open moeten worden gehouden.” 24

Een en ander impliceert dat Rijkswaterstaat rekening houdt met een relatief onvoorspelbare tijdsduur en alle gevolgen van dien voor het milieu. *Milieu betreft niet alleen de landschappelijke, cultuurhistorische en ecologische waarden maar ook het achterland van de dijk*.

De bestaande dijk heeft tot heden zijn functie goed kunnen vervullen doordat een dijk-op-veen aan de voet water doorlaat, waardoor het veen nat en sterk blijft. Verstoring van die balans heeft onvoorziene maar onontkoombaar ernstige gevolgen voor het achterland inclusief funderingen op de ‘kleef’.

Par. 6.1.2. **Wijzigingen t.o.v. de ontwerp-ontgrondingsvergunning**, verwijzen naar twee wensen van H.H.N.K. : ZW-0088: CFO Alliantie Markermeerdijken:

1. Vergunninghouder verzoekt de ontgravingsdiepte te verruimen van de bovenste sediment laag (toegangseu 8 en 10) te verruimen van de in de vergunningvereiste 0,15 meter naar 0.5 meter (voorschrift) 8 en,

2. De opvulverplichting voor het aanvullen van de tijdelijke toegangseu len na uitvoeren van de dijkversterkingswerken te laten ver vallen (voorschrift 11).

Het voert hier te ver de antwoorden integraal op te nemen maar voorschrift 11, lid 6 *biedt de mogelijkheid het aanvullen van de toegangseu len te beperken, indien de waterbeheerder dit verantwoord acht.* 27.

Het is evident dat aanvullen van de tijdelijke toegangseu len vanuit ecologisch perspectief noodzakelijk wordt geacht. De verplichting tot aanvulling is geconserveerd in voorschrift 11, lid 1. van de ontgrondingsvergunning. 28

De vraag dringt zich op hoe het Europese Hof in Straatsburg de hier aangevoerde argumentatie en tegen-argumentatie, en termen ‘ als gebiedseigen’, in een **Natura 2000 gebied** zal beoordelen.

Natura 2000 gebieden hebben om *evident ecologische redenen* duurzaam, ononderbroken, beleid nodig. Daarvan is hier geen sprake.

6. Procedure

Op grond van art. 5.8 van de Waterwet coördineert de provincie Noord-Holland alle besluiten van het project Versterking Markermeerdijken. Aangezien de Provincie rechtstreeks betrokken is bij het project Versterking in de Alliantie Markermeerdijken, en dus medeverantwoordelijk is voor alle besluiten, worden “eventuele beroepen tegen de besluiten gelijktijdig behandeld door de Raad van State”. **Vandaar dit Beroep en Voorlopige Voorziening.** 25

Vertrouwelijke stukken

“De aanvrager [HHNK] heeft verzocht om bepaalde stukken (onderzoeksrapporten) bij de openbaarmaking niet ter inzage te leggen. In verband met de vertrouwelijkheid van de in deze stukken aanwezige informatie. Het bevoegd gezag heeft geoordeeld dat ingevolge artikel 3:11, lid 2 overeenkomstig artikel van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) het gerechtvaardigd is om de stukken ten behoeve van de openbaarmaking, niet ter inzage te leggen. In het MER zijn de resultaten uit deze onderzoeksrapporten, in het kader van effectbeschuwing in voldoende mate meegenomen. Inzage van benoemde onderzoeksrapporten voegt hier niets meer aan toe.” 25

HHNK vraagt om niet-openbaarmaking van onderzoeksrapporten, ***terwijl juist die rapporten moeten worden ondervraagd en getoetst door derden, i.c.: onafhankelijke deskundigen.***

Ir. Henk Oving, water-ambassadeur van het Koninkrijk der Nederlanden, is zo succesvol in het buitenland dankzij het motto: *verschil van inzicht draagt bij tot betere resultaten.* Het vat in één zin het aloude poldermodel samen dat in Noord-Holland boven het Noordzeekanaal op sterven na dood is. Bijlage VI, 112-116 van dit Beroepschrift.

Schokbestendige wetsvoorstellen?

Een terugkerende vraag bij mijn onderzoek naar het beleid van HHNK en Gedeputeerde Staten Provincie Noord-Holland, lijkt een antwoord te krijgen in het jaarverslag 2015 van de Raad van State bij monde van oud-vicepresident mr. Piet Hein Donner. Hij wijst op de gevolgen van een gefragmenteerde politiek met zogenaamd ‘schokbestendige wetsvoorstellen’ die geen ruimte meer laten voor beoordeling op juridische consistentie of doelmatigheid. Die wetten zijn dus uiterst kwetsbaar zodra de rechter deze toetst aan algemene beginselen. De rechtsstaat wordt dan restpost... Donner voorziet ‘krachtmetingen’ tussen rechter en bestuur, die de democratie onder spanning gaan zetten’. Een tweede observatie, aldus Jensma in *De Rechtstaat*, is dat regels en wetten nu zo snel veranderen dat ze hun functie van houvast dreigen te verliezen. En dus hun gezag... Wetgeving als seizoensproduct, terwijl het bedoeld is als *betrouwbare bestendigheid*.

Jensma noemt het een Donner-begrip: *om je aan vast te houden*.

Zuyderzee – Zuyderzeedijk Alliantie, 5-6, bron: NRC 09.04.2016

Het ‘project Versterking’ neemt grote, want onvoorspelbare risico’s.

Wie beslist over de toekomst met meer droogte en meer regen, dus over de gevolgen van de klimaatwisseling, met een plan dat slechts vooruitziet tot 1950 in plaats van verder in de tijd?

Wie mag zoveel risico nemen ten koste van de bestaande dijk, Icoon van de Lage Landen, uniek in de wereld?

Wie degradeert een landschap waarover Michel Foucault vertelde dat hij het door de ogen van de Hollandse landschapsschilders zag?

Wie streeft naar 30 miljoen toeristen in het jaar 2030, terwijl het vliegverkeer toch enigszins aan banden gelegd zal moeten worden?

Wie streeft naar het voorthollen op de weg naar meer productie en meer consumptie, terwijl de samenleving aan het splijten is?

Wie beseft dat er aantoonbaar sprake is van een paradigma-wisseling die eens in de zoveel 100 jaar voorkomt, en die onontkoombaar diepgaande veranderingen veroorzaakt in norm- en waardenbesef; in ruimte en tijd beleving?

Wie het verleden niet eert, is de toekomst niet weerd.

A.D.M. Elders / Fons Elders

filosoof historicus emeritus hoogleraar ‘theorie van de levensbeschouwing’

